

Universitätsbibliothek Wuppertal

Codicis Dn. Ivstiniani Sacratissimi Principis P.P. Avg. Repetitæ prælectionis Libri XII

Justinian <I., Byzantinisches Reich, Kaiser>

Francofurti ad Moenum, M D LXXXVII.

Antonii Contii chronici canones

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1733)

ANTONII CONTII CHRONICI CANONES.

CERTISSIMA demonstratio prima hominum ætatis & temporis quod fluxit à mundi initio vsque ad totius orbis terræ diluuium, ex 5. cap. Geneseos; iuxta editionem LXX. & Hebraicam.

PRIMA ÆTAS.

Adam protoplastus & primogenitus omnium hominum, cunctarū artium & literarum & disciplinarum primus, & summus inuentor. omnium animalium, arborum, herbarum, & naturarum, cuiusque primus nomenclator, & optimus nominum impositor, à cuius perfectione, naturali temperamento, intellectu, & cæteris animi dotibus multum aberrauit omnis posteritas, primum temporis numerum ex annorum vitæ suæ computatione, velut quidam Monarcha & consul edidit, nempe totis 230. annis, secundum LXX. vel 130. secundum Hebr. quibus nondum successorem ediderat. nam his annis completis edidit Seth successorem & filium, qui simul ac natus est, cœpit quasi factis mox adscriptus ex persona sua temporis numerum continuare.

Seth igitur ab anno mundi 230. vel 130. quo in lucem editus est, vsque ad annum 205. vel 105. quo filium & successorem Enos sibi genuit, eisdem factos occupauit, id est vsque ad annum mundi

Enos similiter à die suæ natiuitatis vsque ad annum 190. vel 90. suæ ætatis factos occupauit, id est vsque ad annum mundi

Cainam etiam à prima sua natiuitate vsque ad annum suæ ætatis 170. vel 70. quo filium Malaleel successorem reliquit, factos impleuit, id est vsque ad annum mundi

Malaleel vsque ad annum ætatis suæ 165. vel 65. quo Jared filium successorem dedit, factos & tempora signauit, id est vsque ad annum mundi

Jared vsque ad annum suæ ætatis 162. secundum vtranque editionem hinc consentientem, quo anno filium Enoch successorem edidit, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Enoch à sua natiuitate vsque ad annum ætatis suæ 165. vel 65. quo Matusalem filium & successorem dedit, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Matufala à sua natiuitate vsque ad annum suæ ætatis 167. secundum 70. interpret. (qui auctore August. lib. 15. de Ciuit. Dei, cap. 10. & 11 minus 20. annis habent quam Hebræi) vel secundum Hebr. anno ætatis suæ 187. quo Lamech filium & successorem reliquit, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

* Sed omnes hodie Græcæ edition. septuaginta interpretum ab illo numero aberrant, quem ijs adscribit Augustinus, & Aldina editio habet 187. quomodo & Hebraica, nec negat Augusti sic debere emendari editionem septuaginta. Hieronymus verò disertè astruit mendosam esse hoc loco eorum editionem, & pro 167. reponendum 187. vt est in Samaritanis & Hebræis libris. sicque legit Nicephorus in Chronicis nuper typis excusis: & sic quoque Iosephus legit: cum in alijs sequatur editionem septuaginta interpretum, non Hebraicam, & sic videtur emendandum, vt tollatur illa obiectio, qua videretur alioqui Matufala vixisse post diluuium xiiij. annis.

Lamech à sua natiuitate vsque ad annum suæ ætatis 188. secundum septuaginta interpret. vel 182. secundum Hebraicam editionem, quo filium Noë successorem reliquit, eadem tempora signauit. Sed eius quam diximus absurditatis tollendæ causa putant Augustinus & Hieronymus editionem septuaginta interpretum emendam secundum Hebraicam, vt pro 188. legatur apud eos 182. vt & in Hebr. sed & si nihil hinc emendetur, vt sanè nihil à posteris emendatum est, nihil absurdi sequetur. sic enim fiet, vt sex ante diluuium annis mortuus fuerit Matufala.

Noë à sua natiuitate vsque ad annum ætatis suæ 500. secundum vtranque editionem, quo genuit Iaphet & Cham & Sem, eadem tempora signauit, id est, ab annis mundi supra scriptis, vsque ad annos mundi adscriptos. Sed verisimile est Iaphet maiorem natu filiorum Noë illo anno ætatis Noë 500. natum fuisse. Cham verò anno sequente.

Idem Noë à natiuitate primi filiorum (puta Iaphet) vsque ad natiuitatem vltimi filiorum, id est Sem, per biennium eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Id ex eo probatur, quod Sem biennio demum post diluuium dicitur esse 100. anno, ergo natus est 98. ante diluuium.

Idem Noë à natiuitate sui filij Sem per alios 98. annos, id est, vsque ad diluuium, cum filijs suis eadem tempora signauit, id est vsque ad annum mundi

Diluuium, seu diluuium (vt ait Censorinus)
Finis prima hominum ætatis.

SECUNDA ÆTAS

Certissima demonstratio secunde hominum ætatis & temporis quod fluxit à diluuiio vsque ad natiuitatem Abrahæ, ex cap. xj. Gen. & ij. cap. Luca & Euangelista.

NOË, Sem, Cham, Iaphet, iidem qui fuerant primæ ætatis terminatores, iidem secundæ principes & inchoatores fuerunt. Nam à diluuiio biennium ad hæc tempora signauerunt, quo biennio post diluuium, Sem genuit Arphaxat successorem, id est, vsque ad annum mundi

Arphaxat à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 135. vel secundum Hebr. 35. eadem tempora signauit vsque ad annum mundi 2379. quo genuit Cainam secundum 70. & Lucam Euangelistam, vel quo genuit Sala, secundum Hebraicam editionem.

ANNI MYNDI.			
Secundum 70. inter- pret.	Secundum Hebr. edi- tionem.	Secundum edit. 70. quam sic emendari debere August. & Hier. aiunt.	Secundum editionē Græcā 70. quā ho- die ab Al- do, & Cō- plut. & Germa- nis im- pressa cir- cumfer- tur.
230	130		
435	235		
435	325		
705	395		
960	460		
1122	622		
1287	687		
1454	874	1474	1474
1642	1056	1656	1662
2142	1556	2156	2162
2144	1558	2158	2164
2242	1656	2256	2262
2244	1658	2258	2264
2379	1690	3393	2399

Cainam

Cainam à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 130. secundum septuaginta. (nam in Hebraica editione omittitur) quo anno genuit filium successorem Sala, eadem tempora signauit.

† Secundum edit. Orig. q obelo cōfodit hūc annū ex 70. inter. quem sequitur Euseb. & lat. Ec.

Sala à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 130. secundum 70. interpr. vel 30. secundum Hebr. quo genuit Heber filium & successorem, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Heber à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 134. secundum septuaginta, vel 34. secundum Hebr. quo genuit filium & successorem suum Phaleg, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Suidas &c. dicunt turrim Babylonicam ædificatam esse 525. anno post diluuium, qui est annus ætatis Heber 128. sic & Isidorus ait, sub hoc Heber ædificari cœptam turrim, sed ex sacris literis certò definiri non potest, quo anno cœperit ædificari.

Phaleg à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 130. vel secundum Hebræos 30. quo anno genuit Ragau filium & successorem, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum orbis

Refert scriptura huius Phaleg tempore diuisam fuisse terram. nec annum addit. certum est hanc diuisionem mox factam post linguarum in Babylonis ædificatione confusionem, quia eadem scriptura refert eos priusquam ab inuicem discederent, id est, terras partirentur, consilium cepisse turris ædificandæ.

Ragau à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 132. vel secundum Hebræos 32. quo anno genuit Seruch filium & successorem, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Seruch à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 130. vel secundum Hebræos 30. quo anno genuit Nachor filium & successorem, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Suidas scribit sub hoc Seruch ortam idolorum insaniam vsque ad Tharam patrem Abrahamæ defluxisse, cuius nomine ipse Thara à filio Abrahamo obiurgatus est.

Nachor à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 79. secundum septuaginta interpr. vel anno 29. secundum Hebr. quo anno genuit Tharam filium & successorem, eadem tempora signat anno mundi

Thara terminator secundæ ætatis à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 70. secundum vtranque editionem, quo anno genuit filium & successorem Abrahamum, futurum terciæ ætatis principem, eadem tempora signauit vsque ad annum mundi

Orosius lib. 1. cap. 1. sequitur hanc computationem, vt & Euseb. & Epiphan.

Fixis secunda ætatis, quæ est 1072. annorum secundum meram editionem septuaginta interpr. (quam sequitur Augustinus, Isidorus, &c.) & secundum editionem Origenis 942. annorum, & secundum editionem Hebraicam 292. annorum. Beda hanc diuersitatem non satis aperte exprimit, ac multò minus concludit.

TERTIA ÆTAS.

Certissima demonstratio tertia hominum ætatis & temporis quod fluxit à natiuitate Abrahamæ vsque ad annum primum regni Dauidis, partim ex Genesi, Exodo, Numeris, Deuteronomio, partim ex libro Iesu Naue.

ABRAM primus in patriarchis, in quem sanctificatus est populus Israëliticus antequam à Deo reijceretur, pater circuncisionis, & pater omnium credentium per præputium, non ijs tantum qui sunt ex circuncisione, sed & ijs qui sectantur vestigia fidei, quæ est in eius præputio, qui & sacras literas inuenit, & linguam Hebraicam artificiosè disposuit (auctore Suida) ex qua cæteræ manarunt, princeps & inchoator terciæ ætatis, à prima sua natiuitate vsque ad annum ætatis suæ septuagesimum quintum, secundum omnes editiones Geneseos, cap. 12. quo anno Deus cum Abrahamo testamentum & repositionem fecit, & verborum sponsonem & repromissionem interposuit, fore vt in eobenedicerentur omnes cognationes terræ, prima terciæ ætatis tempora signauit, vsque ad annum mundi

VETVS TESTAMENTVM.

Hoc vetus testamentum seu repromissio, magnam huius ætatis partem signat, nempe à primo huius repromissionis anno, vsque ad quadringentesimum tricesimum ab hac repromissione annum, quo anno Israel exiuit de Ægypto, & lata est lex in monte Sina, vt dicitur Exod. cap. 12. & apud Paulum in epistola ad Galatas cap. 4. id est, vsque ad annum mundi 389. secundum septuaginta, vel 2453. secundum Hebræos, vel 3689. secundum Origenis editionem. Verum & ex alijs scripturæ locis totum hoc tempus minutius & specialius discicabimus, ita tamen vt in eorum perfectam demonstrationem, & hunc summum calculum aduocemus.

Idem igitur Abraham ab anno ætatis suæ 75. quo repromissionem accepit, vsque ad annum ætatis suæ centesimum, secundum omnes editiones, quo anno filium & successorem Isaac genuit, eadem tempora signauit per sequentes viginti quinque annos, id est, vsque ad annum mundi

Isaac ab anno ætatis suæ primo, vsque ad annum ætatis suæ sexagesimum, quo genuit Iacob filium & successorem, secundum omnes editiones Genes. cap. 25. eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Iacob à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ nonagesimum primum, quo genuit Ioseph filium & successorem, eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

* Quod 91. suæ ætatis anno genuerit Ioseph, id non disertè affirmatur in scriptura, sed per necessariam illationem, ac variorum locorum comparationem elicitur, hoc modo: Ioseph cum explicat somnium Pharaoni, est xxx. annorum, Genes. 41. Idem cum patrem per fratres accersit, est annorum 39. Genes. 45. ex eo quod illic ait, tunc secundum sterilitatis annum agi, ergo septem iam anni fertilitatis, & duo sterilitatis fluxerant, ex quo anno erat triginta annorum. Porro eodem anno pater eius deuectus in Ægyptum, dicit Pharaoni se agere annum ætatis centesimum tricesimum, Gen. 47. Subducatur igitur de eius ætate, ætas Iosephi quæ erat 39. anni, relinquuntur 91. anni, quibus Iosephum genitum ab eo necesse est.

Ioseph à natiuitate sua vsque ad annum ætatis suæ 110. quo mortuus est, secundum omnes editiones Gen. cap. vlt. eadem tempora signauit, id est, vsque ad annum mundi

Sec. 70. in terpret.	Sec. Hebr.	Secundum Orig. †	Sec. Græc. edss.
2509	*	†	2529
2639	1723	2509	2639
2773	1757	2643	2793
2903	1787	2773	2923
3036	1819	2905	3036
3165	1849	3035	3185
3244	1878	3114	3264
3314	1948	3184	3334
3388	2023	3259	
3414	2048	3284	
3474	2108	3344	
3565	2199	3435	
3675	2309	3545	

Antonij Contij

A N N I M V N D I.

Inachū Argi- Hebræorum seruitus à morte Ioseph, vsque ad exitum de Ægypto, annorum centum
norū regē his qua draginta quatuor eadem tempora signat, id est, vsque ad annum mundi
temporibus re- Hoc autem tempus seruitutis Hebræorum 144. annorum fuisse disertè scriptura non af-
gnasse tradūt firmat, sed cum à testamento & repromissione Dei cum Abrahamo vsque ad mortem Io-
Clemens, Ta- seph compleantur anni 286. vt supra demonstratum est, populus autem exierit de Ægypto
ciannus, Iose- anno promissionis 430. consequitur vt durarit hæc seruitus 144. ann. quæ anno, summa de-
phus, & Afri- sideratur ad complendum numerum 430. annorum.
canus, quosta Primò anno exitus de Ægypto lex Dei promulgatur in eremo in monte Sina.
mē nō sequi- Ab hoc loco vsque ad ædificationem templi sub Salomone tertius Regum liber nu-
tur Eusebius. merat ann. 480. quos seruare conabimur.
Item Porphy- Moyses ab exitu Israël de Ægypto quem ipse eduxit, vixit & præfuit populo 40. annis,
rius facit Ina secundum omnes editiones, Nume. 14. Psalm. 94. Paul. Hebræor. cap. 3. quod etiam ex ætatis
chū Mose po- eius comparatione necessariò colligitur, Exod. 7. & Deuteronom. vlt. Ideo quæ ab illo exi-
steriorē plus tu vsque ad mortem suam ea tempora signat, id est, vsque ad annum mundi
quam 150. an. Haftenus ex Pentateucho Mosis omnis annorum numerus & summa necessariò de-
quem nec se- monstrata est.
quitur Euse- Particularis illorum 480. annorum numeratio & dissectio à morte Mosis non proba-
bis. tur perpetuò disertis scripturæ verbis, sed partim ex lib. Iudicum, partim ex Iudæorum ve-
A tempore Mo- terum traditionibus colligitur, quas Eusebius & Augustinus secuti sunt.
sis atas homi- Iesus Naue à morte Mosis vsq; in diem mortis sue, præfuit populo annis vigintiseptē: se-
nū cepit esse ptem scilicet annis diuisit terram, & alijs viginti annis bella gessit. Quod ad septem annos
centū viginti diuisionis attinet, hi rectè probantur, cap. 14. Iesu Naue. ceteri viginti anni non probantur
annorum, to- disertis scripturæ verbis. hanc tamen computationem sequuntur Clemens primo Stro-
ridē enim vi- mat. Eusebius in Chronic. Augustinus libro 18. De ciuitate Dei, cap. 11. Isidorus lib. 5. Ety-
xit Ioseph. li. x. mologiarum, & Hugo Parisiensis in Chronolog. Iosephus libro 5. Antiquitatum, in Græco
c. 14. anno 3. ait eum præfuisse vigintiquinque annis, sicut & Zonaras Græcus eum, vt probabile est, se-
regni Danai libro De natura rerum. sed puto & Latinam Iosephi tralationem & Bedam esse mendosum,
Argorum re- cum idem postea dicat Eusebium duos annos dedisse Iesu Naue amplius, quam Iosephus
gis, mortur tribuerit, vt Elonis annos, quem ex auctoritate 70. interpretum expunxerat, alicundè sar-
Mosis. ciret: nos Eusebium hoc loco sequemur, vt præfuerit Iesu vsque ad annum mundi
Quod quidā Mortuus est 100. annos natus. Ios. vlt.
tradūt a mor- Funcius verò ei 32. annos tribuit. nec cur id innouet, vllam rationem reddit, nisi quòd
te Mosis vsq; postea eos confundit cum 40. annis quibus in libro Iudi. quieuisse dicitur terra sub Otho-
ad Samuelem niel, qui iudex fuit per octo annos. itaque reliquos 32. annos tribuit Iosue, sed absque iudi-
esse 350. ann. cio & ratione, vt post ostendam.
Ex Alt. A- Post mortem Iesu Naue filij Israël subiecti fuere alienigenis annis 8. & tunc dedit Deus
post. c. 13. (Sibi eis iudicem Othoniel, Iudic. 3. sub hoc Othoniel terra eorum quieuit 40. annis. ita fiunt
tamen Græci 48. anni. Sed Eusebius ex Hebræorum traditione ait illos 8. annos iungi debere 40. annis
Latiniq; libri Othonielis, & eorum partem facere, vt illi 40. anni peruenierint vsque ad annum mundi
habent 450. Clemens Alex. in 1. Stromate, & Nicephorus in Chronicis, separatim ea tempora com-
quam lectio- putant, sed nos Eusebium sequi maluimus.
zem temere Post mortem Othoniel Hebræi subiecti fuere alienigenis ann. 18. & postea haberunt iu-
Lutherus & dicem Aoth, qui iudicauit annis 80. Iudic. cap. 3. sed secundum Hebræorum traditiones, quas
Funcius emē sequitur Eusebius, illi 18. anni iunguntur his 80. annis, vt hi peruenierint vsque ad annum
dandā putāt) mundi
perperam illū Post mortem Aoth alienigenæ vehementer opprimunt Israëlitas per viginti annos, Iu-
locū intelli- dic. 4. qui anni ex eadem Iudæorum traditione quos sequitur Eusebius, iunguntur annis
gunt, cum ex Delboræ & Barach quos suscitauit Deus, qui dicuntur iudicasse 40. annis, Iudic. 5. cap. id
Latina trās- est, vsque ad annum mundi
latione lique- Post mortem Delboræ Hebræos tradidit Dominus in manu Madian septem annis, Iu-
at eos 450. an- dic. 6. post quos suscitauit eis iudicem Gedeonem, sed illi septem anni quadraginta annis
nos à natiui- quibus Gedeon iudicasse dicitur, Iudic. cap. 8. iunguntur, eorumque partem faciunt ex ea-
tate Isaac, vsq; dem traditione, & perueniunt ad annum mundi
que ad septi- Post mortem Gedeonis regnat filius eius Abimelech 3. annis, Iudic. cap. 9. id est, vsque
num annum ad annum mundi
Iosue esse com- Post mortem Abimelech iudicauit Israëllem Thola fratruelem Abimelech, annis 23. Iu-
putandos. fuit dic. cap. 10. id est, vsque ad annum mundi
enim 447. an- Iair deinde iudicauit per 22. ann. Iudic. cap. 10. id est vsque ad annum mundi
ni, id est, ferē, Post mortem Iair Hebræos in ditionem redigunt Ammonitæ ann. 18. Iud. cap. 10. qui ta-
450. anni, vt men anni cum temporibus Ieptæ & sequentium iudicum computantur secundum tradi-
ibi dicitur cō- tionem supradictam. Nam post Iair, Ieptæ iudicauit annis sex, Iudic. cap. 12. id est, vsque
sc. ad annum mundi
⁴ Ieptæ initio

Sec. 70. in terpret.	Sec. Hebr.	Secundum Orig.	Sec. Græc edst.
3819	2453	3689	
3859	2493	3729	
3886	2520.	3756 ^a	3884 ^a lxx. in- terp. si ex Iosepho cōtinuē- tur ann.
3926	2560	3796	3924
4006	2640	3876	4004
4046	2680	3916	4044
4086	2720	3956	4084
4089	2723	3959	4087
4112	2746	3982	4110
4134	2768	4004	4132
4140	2774	4010	4138
4147	2778	4017	4145
4155	2789	4025	4153

BELLVM TROIANVM.

Post Ieptæ Iudex fuit Escbon septem annis, Iudic. cap. 12. id est, vsque ad annum mundi
 Post Escbon iudex fuit Ælon decem annis, Iudic. cap. 12. secundum Hebraicam edi-
 tionem. sed Eusebius ait hunc non haberi apud 70. interpretes, hodie autem habetur in
 vulgata editione Græca, additus nēpe ab Origene sub asterisco, sed Iosephus eum cōputat.
 Labdon deinde iudex fuit annis octo, vt dicitur Iudic. c. 12. id est, vsque ad annum mūdi

Tertio anno Labdon iudicis Hebræorum Troia post decennale bellum capta est.

TROIA CAPTA.

Colligitur omne tempus à natiuitatis
 Abrahamæ anno 1. qui erat annus Nini 43. Eu-
 ropis 2.
 A quinto & tricesimo anno ætatis Moyfi, qui fuit primus annus Cæcropis, primi Athe-
 nensium regis, vsque ad captiuitatem Troiæ, & 23. annum Mnesthei Atheniensis regis, cu-
 ius meminit Homerus, anni
 A captiuitate Troiæ vsque ad primam Olympiadem numerantur anni

Secundum Hebræos anni	835
Secundum Assyrios anni	835
Secundum Sicyonios anni	835
	375
	406

Latini (qui post Romani dicti) tertio, & c. Latini (qui post Romani dicti) tertio, & c. Latini (qui post Romani dicti) tertio, & c. Latini (qui post Romani dicti) tertio, & c.

Post Labdon

Post Labdon, Hebræos in ditionē redigunt alienigenæ annis 40. Iudic. 13. Sed hi 40. anni imputantur annis sequentium Iudicum ex eadem traditione quam sequitur Eusebius, hoc est, tam 20. annis quibus Sampson præfuit, quam annis illis quibus Heli iudex fuit, Iudic. cap. 5. Sampson igitur viginti annis iudicauit, id est, vsque ad annum mundi

ANNI MVNDI.

Sec. 70. in ter.	Secundū Hebr.	Secundū Orig.	
4175	2809	4045	4183
4215	2849	4085	4223
4255	2889	4125	4255
4295	2929	4165	
4299	2933	4169	

Hucusque ex libro Iudicum tempora demonstrantur, sequentia autem ex libris Regum.

Quidam dicunt Homerū fuisse 10. anno Sampsonis. Post Sampson, Heli sacerdos iudex fuit annis 40. I. Reg. cap. 4. secundum Hebraicam editionem, vt ait Eusebius, quam hic sequitur, non autem editionem septuaginta interpretum, quam ait habere duntaxat viginti annos: tamen si Græca hodie impressa quadraginta annos habent. Ergo Heli præfuit vsque ad annum mundi.

Quidam autem Homerū fuisse circa ann. 8. Samuel. Heli successit Samuel & Saul, qui præfuerunt vsque ad Dauid annis quadraginta, vt dicitur actor. cap. 13. Beda tamen ait tempus eorum discretè non exprimi in scriptura: & ideo Iosephum sequendum, qui 32. annos duntaxat eis tribuit, & ideo iam in hunc annū eius computatio in concordiam redit, i. vsque ad annum mundi

Finis tertiæ ætatis vsque ad Dauid.

Q V A R T A Æ T A S.

Dauid primus ex tribu Iuda regnauit apud Hebræos annis 40. secundum omnes editiones, nempe septem annis & sex mensibus in Hebron, & 33. in Hierusalem, 1. Paralip. c. 3. & 2. Reg. cap. 5. i. vsq; ad an. mundi

Renouatur Dauidi proficere templum Domini, quod annis septem perfectum est, 1. Reg. 3. Eusebius legit VIII. secundum omnes editiones, 3. Reg. c. 6. i. vsque ad annum mundi

Ab exitu Israelis ex Ægypto vsque in hunc annum, tertius regnorum liber cap. 6. colligit 480. annos, qui etiam ex particularibus annorum partitionibus à nobis positus ab illo anno, vsque ad præsentem annum rectè & exactè conficiuntur hoc modo:

- Karthago condita sic coligit hoc loco Eusebius.
- Moses post egressum de Ægypto, præfuit annis 40
 - Iesus Naue annis 27.
 - Othoniel annis 40.
 - Aoth annis 80.
 - Delbora annis 40.
 - Gedeon annis 40.
 - Abimelech annis 3.
 - Thola annis 23.
 - Iair annis 22.
 - Iepte annis 6.
 - Esebon 7.
 - [Elon] * Omittitur in mera editione 70. interpretum, & ab Eusebio quoque in Chronicis canonibus, anni eius prætermittuntur. Hebraica autem editio tradit eum præfuisse annis decem.
 - Labdon annis 8.
 - Sampson annis 20.
 - Heli annis 40.
 - Samuel & Saul 40.
 - Dauid annis 40.
 - Salomon vsque ad inchoationem templi annis 4.
 - Summa omnium annorum superscriptorum 480.

Admonendi sumus, omnes particulares computationes superscriptas disertis verbis librorum Iudicum & regnorum comprobari, exceptis viginti septem annis Iesu Naue. verum cum cæteri numeri discretè probati sint, & ad complendam summam 480. annorum, quos tertius regnorum liber exigit, totidem anni desiderentur: necessaria quoque illatione fieri, vt totidem anni Iesu Naue tribui debeant, si puram ac meram editionem septuaginta interpretum, quam habuit Eusebius teste Hieronymo multis locis, sequi malimus cum Eusebio, cuius sanè auctoritas & magna in discernendis editionibus cautio & eruditio me valdè permouent. Si quis tamen ex Hebraica editione putauerit Elon suo loco ponendum, cum decem annis quibus præfuit, nō repugnabo. sed eo casu septemdecim duntaxat anni Iesu Naue relinquentur ad præfatam summam 480. annorum. Equidem Iosephi superscriptam computationem securus essem libens cum Beda viro acerrimi iudicij, nam & Elon cum suis decem annis ponit, & Iesu Naue 25. annos adscribit. sed quæ ratio Bedam impulit, vt eum sequeretur, ea me contra reuocauit. Nam Iosephus tribuit Saul & Samuel 32. annos duntaxat: ac idcirco eum sequendum dicit Beda, quia quor annis illi regnauerint, nusquam in scriptura sancta exprimitur. sed id falsum est. nam Paulus Actor. cap. 13. tribuit Samueli & Sauli quadraginta annos, quo loco fortè permotus Eusebius totidem eis annos adscripsit, tamen si locum Pauli non citet.

Hac igitur certissima computatione demonstrata, quantum editionum patitur diuersitas, si cui vacauerit cæteros chronographos euoluere, mira occurrent errorum portenta, & audax nouandi fions, neglecta veterum lectione, nec vlla eorum mentione facta. Primum enim Ioannes Funcius omnium qui nostro tempore Chronologias scripserunt, exactissimus, in hac tamen computatione multipliciter errasse deprehendetur. Falso enim ait inter Iair & Iepte fuisse interregnum 18. annorum, quia id scriptura nusquam prodit. quin illi 18. anni, perinde ad sequentium Iudicū tempora pertinent, vt anni quadraginta, qui inter Elon & Sampson assignantur, ad sequentes, Sampson pura, & Heli. In summa hoc mihi concedi postulo, vt aut illi anni quibus populus oppressus fuisse dicitur, semper adscribi debeant sequentium Iudicum annis, aut nunquam. Si nunquam adscribi debere dicitur, iam manifestus error consequetur. vt pro 480. annis, quos scriptura colligit, sexcenti ferè anni colligantur, vt ait Eusebius in præfatione Chronicorum canonum. in quem tamen errorem delapsi videntur Clemens Alexandrinus primo Stro-

matum, & Nicephorus in Chronologia nuper formis excusa. si modo illi libri, aut numeri mendosi non sunt, sed ita ab auctoribus scripti. Nam tanta est omnium librorum, ac praesertim Graecorum in hoc genere mendositas, ut nemo quamvis doctissimus, ex hac computandorum temporum perplexitate euasurus sit, nisi sibi certam aliquam normam, & demonstrationem atque viam constituerit, eamque ex certioribus & minus mendosis libris collegerit. Nam nec ab his mendis omnino puri sunt biblici libri, praesertim impressi, ac maxime Graeci. Caterum multo certiores esse libros Latinos omnis generis manuscriptos, omnibus Graecis, ipsa ratio atque experientia me docuit. Si vero semper adscribi debere diceat sequentium Iudicum annis, iam necessario nostrae computationi assentientur. Si vero interdum adscribent, interdum vero non adscribent, videant ne id sit pro arbitrio sacrosanctam scripturam foedare & contaminare. Sed & quod idem Funccius octo duntaxat annos Othonieli adscribit, non ut nos 40. in eo deprehenditur discretis scripturae verbis palam contradicere, quae tradit in eius morte terram quicuisse 40. annis. Denique falso asserit, eandem scripturam annos Othonielis confundere cum annis Iesu Naue, quando quaeunque narrantur in libro Iudicum, sic narrantur, ut quae post mortem Iesu Naue acciderint. Ex hoc tamen velut falso fundamento iacto, illud efficere molitur, Iesum Naue praefuisse annis 32. qui sc. deductis octo Othonielis annis superfluit. Et de Funccio haecenus, quem tamen ob alia per multa acute & docte animaduersa, summis laudibus ornandum censeo. In Bibliis quibusdam lingua Fracica impressis adnotatum reperi (sine nomine auctoris) Iosue 40. annis, & Othoniel quadraginta idem annis praefuisse: & ut ea computatio congruat summae 480. omittuntur illic viginti duo anni Iair, qui tamen ei discretè dantur Iudicum ca. 10. quid facias huic licentiae? omnia licebunt, & scripturam velut quandam normam Lesbiam ad contortas quaslibet opiniones trahere licebit, si haec licebunt. Diutius quam vellem hinc immoratus sum, ut hoc penitus hominum mentibus infigerem, non temere cuiquam assentiendum, praesertim in rebus maximi momenti. Nunc ad institutum opus ex hoc diuerticulo reuertamur.

Post inchoationem templi regnavit Salomon aliis 36. annis ut impleatur numerus annorum quadraginta, quibus regnasse dicitur, tertio Regum, cap. 11. id est, usque ad annum mundi

Post Salomonem diuisum est regnum Hebraeorum in Roboam regem Iuda, & Ieroboam regem Israel, id est regem ceterarum tribuum, excepta tribu Iuda. Verum tempora computantur per annos regni Iuda, & regum Iuda ex quibus ortus est Christus. Regnavit igitur Roboam post patrem Salomonem annis 17. ut dicitur 3. Reg. ca. 14. & 2. Paralip. cap. 12. i. vsq; ad annum mundi

Post Roboam regnavit filius eius Abia 3. annis. 3. Reg. cap. 15. id est, usque ad annum mundi.

Post Abiam regnavit filius eius Asa Iustus 41. annis, 3. Regum cap. 15. id est, usque ad annum mundi

Post Asam regnavit filius eius Iosaphat Iustus annis 25. 3. Reg. c. vlt. 1. Paralip. c. 19. i. vsque ad annum mundi

Post Iosaphat regnavit filius eius Ioram annis octo, 4. Reg. c. 8. *

* Sed ex his octo annis Ioram, Funccius quatuor tantum, eius regno proprios relinquit, & ex eius persona quatuor duntaxat annos computationi temporum addit, ceteros quatuor annos cum regno patris eius Iosaphat confundit. Nos totos octo annos, quibus discretè dicitur regnasse, specialiter ei attribuimus, sequenti Eusebium, Isidorum, Bedam, & ceteros Graecos Latinosque chronographos. Funccium hominem vigilantissimum atque acutissimum mouit incredibilis scripturarum inter se contrarietas, quae aliter conciliari posse non videbatur, quam si interpretaretur Ioram filium Achab cepisse regnare sub Ioram Rege Iuda, non quidè solo, sed cum patre regnante: contra vero Ioram regem Iuda solum regnare cepisse sub illo Ioram filio Achab. Siquidem liber tertius Regum cap. vlt. tradit Ochoziam filium Achab regnare cepisse in Israel an. 17. Iosaphati, & regnasse annis duobus. dein lib. 4. Reg. cap. 1. ait Ochozia mortuo fratrem eius Ioram eiusdem Achab filium pro eo regnasse. consequens igitur erat eum regnare cepisse anno 18. desinente, aut 19. incipiente regni Iosaphat: ut rectè traditur 4. Reg. c. 3. Atqui lib. 4. Reg. c. 1. dicitur eum cepisse regnare anno secundo Ioram (filij scilicet Iosaphati) qui tamen non nisi post 25. annum regni paterni regnare cepisse videri posset. Praeterea huic sententiae repugnat alius locus 4. Reg. c. 8. ubi scribitur Ioram filium Iosaphat regnare cepisse anno quinto Ioram filij Achab. Nam si Ioram filius Iosaphat regnare cepit anno quinto Ioram filij Achab, fieri nequit ut Ioram filius Achab regnare ceperit sub Ioram filio Iosaphat. Haec Funccium (ut dixi) permouerunt, ut superiorem subtilitatem excogitaret, quae tamen nec satisfacit omni omnino obiectioni. Equidem ut sit, in eam concessissem, nisi me septuaginta interpretes reuocassent. quorum Aldina & Germanica editio pro secundo anno Ioram, vicesimum primum annum Iosaphat habet, 4. Reg. cap. 1. quae lectio totam ferè discordiam componit. Editionem Complutensem hinc nihil moror, quia in illa Graeca fuere emendata ad exemplum Hebraicorum è regione impressorum, dum librorum correctores nihil sani, nihil integri relinquunt. Supererit illa tantum dubitatio, cur non 18. aut 19. anno Iosaphat dicatur Ioram filium Achab regnasse, sed anno demum 21. nam duobus annis tantum regnat Ochozias, & regnare ceperat 17. Iosaphati anno, ut eadem habet editio. Verum & huic scrupulo ita satisfiet ex eadem editione. Graeca enim editio non nominat Ioram, sed Ieroboam filium Achab, & eum 21. anno Iosaphat cepisse regnare scribit. Ergo alius intelligit debet ille Ioram, siue ut septuaginta nominant, Ieroboam, filius Achab, ab illo Ioram quem utraque editio scribit regnare cepisse anno 18. Iosaphat lib. 4. Reg. c. 3. & frater fortassis illius intelligi debet, & dicens dum tres fratres, & Achab filios sibi ordine successisse, & Ochoziam biennio, Ieroboam altero item biennio, ac tum denique Ioram tertium fratrem duodecim annis regnasse in Israel. Haec proculdubio, si verae sunt Graecae editiones, optime sibi constant. veras autem esse praecipuo hoc argumento vtor, quod Euseb. Caesariensis vir acutissimus, tantam discordiam non fuerit silentio praetermissurus, si exemplaria, unde talis discordia oriri potuisset, habuisset. sed utebatur nimirum editione Graecae: quae, ut praefatus sum, nullam huiusmodi discordiam inducit. Nos igitur illum & ceteros veteres secuti, octo integros annos regno Ioram deputauimus: nec cum Funccio inter patrem & filium patrii sumus:

Sec. 70. in ter.	Secundū Hebr.	Secundū Orig.
4335	2969	4205
4352	2986	4222
4355	2989	4225
4396	3030	4266
4421	3055	4291
4429	3063	4299

sumus: vt omittam tutum non esse, ex regni Israelitici computatione, velle regni Iudaici calculum emendare aut reformare, cum præcipua cura scripturæ in posteriore fuerit, cum ex eo regno venturus esset Christus, in Israelitico verò regno, minore periculo aliquid omitti aut reticere potuerit, licet factum sit.

ANNI MVNDI.

Hos tres omittit Matth. c. i.

Post Ioram regnavit Ochozias anno vno, 4. Reg. c. 8. i. vsque ad annum mundi

Post Ochoziã regnavit Gotholia annis 7. 4. Re. c. ii.

Post Gotholiã regnavit Ioas annis 40. 4. Reg. c. 12. i. vsque ad annum mundi

Post Ioaz regnavit Amazias annis 29. 4. Reg. c. 14. i. vsq; ad annum mundi

Anno i. primæ Olymp. Romulus natus perhibetur ex Marte & Ilia. A tempore i. Olympiadis Græca de temporibus historiã vera creditur. Nam ante hoc tempus & cuique visum est, diuersas sententias protulerunt. Eusebius.

Post Amasiã regnavit Azarias (qui & Ozias apud Mathæum dicitur) annis 50. quo anno cœpit prima Olympias Græcorum, vt ex Africano probat Euseb. & post eum omnes, i. vsque ad annum mundi

Post primam Olympiadem Azarias (qui & Ozias) duos alios regnat annos, id est, vsque ad annum tertium primæ Olympiadis, id est, vsque ad annum mundi

Ioatham succedit Ozia, & regnat 16. annis 4. Reg. c. 15. nos deinceps sigillatim singulos annos enumerabimus.

Remus & Romulus nati secundum Solinum & Plutarchum, quia annos natus 19. Romam condit:

Achaz regnare incipit, & regnat annis 16.

Anno primo septimæ Olympiadis qua vicit Damocles Messenius, regnante Athenis Carope (decennali magistratu primum hoc anno introducto, cum antea principes toto vitæ tempore regnarent, Eusebius) Roma condita est à Romulo Palilibus, qui est die x. Kal. Maij, idemq; dies natalis vrbis Romæ. Hæc Eusebius meus scriptus, verissimè. idem enim tradit Dionysius Halicarnassensis sequutus Eratothenis tabulas, quas ait esse omnium certissimas, Dionys. lib. i. pag. 45. in Græc. Non infitior Eusebium typis excusum toto cœlo aberrare, quem tamè cum hætenus secuti sint omnes chronologi, qui libris impressis vsi sunt, aut mendosis, nõ mirum est, si nihil hodie certi discere possumus ex huiusmodi chronographis. Eisdem mendosis codices secutus Onufrius vir alioqui diligentissimus, falsò asserit Eusebium scribere Romam conditam esse anno tertio sextæ Olympiadis. Porro cū Eusebio manuscripto præter Dionysium, etiam Solinus lib. 2. conspirat. Orosius & alij minoris auctoritatis dissentiant, quos hac in re nihil moror.

* c. 17. Censuras putat Romam conditam anno 3. sextæ Olymp. si modo liber eius impressus mendosus non est.

Romulus regnat annis 38. & postea fit interregnum anno vno.

Sec. 70.	Sec. Hebr.	Sec. Orig.	Re. Ro.	Re. Iu.	Olym.	Ab V. C.
4430	3064	4300				
4437	3071	4307				
4477	3111	4347				
4506	3140	4376				
4556	3190	4426		Reges Iudæ.	Olympiades. A a	
4557	3191	4427			β	
4558	3192	4428			γ	
4559	3193	4429		Ioatham.	δ	
4560	3194	4430		1	Β α	
4561	3195	4431		2	β	
4562	3196	4432		3	γ	
4563	3197	4433		4	δ	
4564	3198	4434		5	Γ α	
4565	3199	4435		6	β	
4566	3200	4436		7	γ	
4567	1	4437		8	δ	
4568	2	4438		9	Δ α	
4569	3	4439		10	β	
4570	4	4440		11	γ	
1	5	1		12	δ	
2	6	2		13	Ε α	
3	7	3		14	β	
4	8	4		15	γ	
5	9	x 5		16	δ	
6	3210	6		Achaz.	1	
7	1	7		2	σ α	
8	2	8		3	β	
9	3	9		4	γ	
				5	δ	
4450	3214	4580	Romulus	6	Z α	1
1	5	1	1	7	ε	2
2	6	2	2	8	γ	3
3	7	3	3	9	δ	4
4	8	4	4	10	H α	5
5	9	5	5	11	ε	6
d 2	6	3220	6	12	γ	7

Anno ab Urbe condita.

Antonij Contij

Prima captiuitas Israel. Decem tribus quæ vocabantur Israel, & erant in parte Samaria, victæ à Sennacherib (qui & Salmanassar) rege Chaldæorum; translatae sunt inter montes Medorum, ac tunc Sennacherib ad custodiendam regionem Iudæam, accolæ misit Assyrios, qui æmulatores Iudææ legis facti, Samaritæ nuncupati sunt, quod Latina lingua exprimitur custodes.

Ezechias regnat annos 29. 4. Reg. c. 18.

Romulus apud paludem Capreae numquam comparuit, quo mortuo Senatores per quinos dies reipub. rexerunt, atq; ita vnus annus expletus est. Quod tempus Interregnum appellatum est. Euseb. manus. sic habet, eum s. 38. an. regnasse, & postea vnus an. interregnum fuisse: quia s. anno 38. inchoato mortuus est, quia xi. Kal. Maij regnare cœperat, & mortuus est nonis Quintilibus anno regni 38. & residuo eiusdem anni cum anno sequente computato fuit interregnum. Itaque & hic fallitur Onufrius, dū Euseb. excusum secutus, ait Euseb. dicere Romulum regnasse 37. annis. nam & lib. manuscript. lectio inde etiam confirmatur, quod nisi 38. an. præter annum interregni Romulo tribueret Euseb. non cōplerentur 240. anni, quibus regnatum esse tradit, sed duntaxat 239. Sigonius 37. annos duntaxat ei tribuit præter interregnum.

Numa Pompilius anno vrbis conditæ 40. regnare incipit. regnat annis 40. secundum Euseb. sed secundum Solinum, Dionysium, &c. 43. quos sequuntur Sigonius & Onufrius, & ego hic.

Apud Iudæos Manasse regnare incipit, & regnat annis 55. 4. Reg. c. 21.

ANNI MVNDI.

Secū. 70.	Sec. Hebr.	Orig. Eu.	Re. Ro.	Re. In.	Olym.	Ab V. C.
7	1	7	8	13	δ	8
8	2	8	9	14	Θ α	9
9	3	9	10	15	ϸ	10
4590	4	4460	11	16	γ	11
1	5	1				
2	6	2	12	Ezechias	δ	12
3	7	3	13	2	Ι α	13
4	8	4	14	3	ϸ	14
5	9	5	15	4	γ	15
6	3230	6	16	5	δ	16
7	1	7	17	6	Ι Α α	17
8	2	8				
9	3	9	18	7	β	18
4600	4	4470	19	8	γ	19
1	5	1	20	9	δ	20
2	6	2	21	10	Ι Β α	21
3	7	3	22	11	ϸ	22
4	8	4	23	12	γ	23
5	9	5	24	13	δ	24
6	3240	6	25	14	Ι Γ α	25
7	1	7	26	15	ϸ	26
8	2	8	27	16	γ	27
9	3	9	28	17	δ	28
4610	4	4480	29	18	Ι Δ α	29
1	5	1	30	19	ϸ	30
2	6	2	31	20	γ	31
3	7	3	32	21	δ	32
4	8	4	33	22	Ι Ε α	33
5	9	5	34	23	β	34
6	2250	6	35	24	γ	35
7	1	7	36	25	δ	36
			37	26	Ι Ϻ α	37
				27	β	38
8	2	8	38	28	γ	39
9	3	9	Interregnum Senatorum			
			1			
4620	4	4490	Numa	29	δ	40
			1			
			Manasse.			
1	5	1	2	1	Ι Ζ α	41
2	6	2	3	2	β	42
3	7	3	4	3	γ	43
4	8	4	5	4	δ	44
5	9	5	6	5	Ι Η α	45
6	2260	6	7	6	β	46
7	1	7	8	7	γ	47
8	2	8	9	8	δ	48
9	3	9	10	9	Ι Θ α	49
4630	4	4500	11	10	β	50
1	5	1	12	11	γ	51
2	6	2	13	12	δ	52
3	7	3	14	13	Κ α	53
4	8	4	15	14	β	54
5	9	5	16	15	γ	55
6	2270	6	17	16	δ	56
7	1	7	18	17	Κ Α α	57
8	2	8	19	18	β	58
9	3	9	20	19	γ	59
4640	4	4510	21	20	δ	60
1	5	1	22	21	Κ Β α	61
2	6	2	23	22	β	62
3	7	3	24	23	γ	63
4	8	4	25	24	δ	64
5	9	5	26	25	Κ Γ α	65
6	2280	6	27	26	β	66

Tullus

ANNI MVNDI.

Secū. 70.	Sec. Hebr.	Orig. En.	Re. Ro.	Re. It.	Olym.	Ab V. C.
7	1	7	28	27	γ	67
8	2	8	29	28	δ	68
9	3	9	30	29	KΔα	69
4650	4	4520	31	30	β	70
1	5	1	32	31	γ	71
2	6	2	33	32	δ	72
3	7	3	34	33	KEα	73
4	8	4	35	34	β	74
5	9	5	36	35	γ	75
6	3290	6	37	36	δ	76
7	1	7	38	37	Kεα	77
8	2	8	39	38	β	78
9	3	9	40	39	γ	79
4660	4	4530	41	40	δ	80
1	5	1	42	41	KZα	81
2	6	2	43	42	β	82
Tullus Hostilius Romæ regnat annis 32. secundum omnes.						
3	7	3	1	43	γ	83
4	8	4	2	44	δ	84
5	9	5	3	45	KHα	85
6	3300	6	4	46	β	86
7	1	7	5	47	γ	87
8	2	8	6	48	δ	88
9	3	9	7	49	KΘα	89
4670	4	4540	8	50	β	90
1	5	1	9	51	γ	91
2	6	2	10	52	δ	92
3	7	3	11	53	α	93
4	8	4	12	54	β	94
5	9	5	13	55	γ	95
6	3310	6				
Amon rex Iudæ regnat annis 12. secundum septuaginta, secundum Hebræam editionē regnat annis 12. 4. Reg. cap. 21.						
7	3311	7	14	1	δ	96
8	*	8	15	2	ΔΑα	97
9	*	9	16	3	β	98
4680	*	4550	17	4	γ	99
1	*	1	18	5	δ	100
2	*	2	19	6	ΔΒα	101
3	*	3	20	7	β	102
4	*	4	21	8	γ	103
5	*	5	22	9	δ	104
6	*	6	23	10	ΔΓα	105
7	*	7	24	11	β	106
8			25	12	γ	107
Iofias apud Iudæos regnat annis 31. 4. Reg. c. 32. sed nos cum Eusebio 32. annos ei damus, vt in eis comprehendamus tres menses, quibus Ioachaz regnavit post eum.						
9	3312	8	26	1	δ	108
4690	3313	9	27	2	ΔΔα	109
1	4	4560	28	3	β	110
2	5	1	29	4	γ	111
3	6	2	30	5	δ	112
4	7	3	31	6	ΔΕα	113
5	8	4	32	7	β	114
Ancus Martius quartus Romæ regnat annis 23. secundum Eusebium & Cassiodorum, quem numerum hic sequimur: non autem 24. vt cæteri, & Sigonius, &c.						
6	9	5	1	8	γ	115
7	3320	6	2	9	δ	116
8	1	7	3	10	Δςα	117
9	2	8	4	11	β	118
4700	3	9	5	12	γ	119
1	4	4570	6	13	δ	120
2	5	1	7	14	ΔΖα	121
3	6	2	8	15	β	122
4	7	3	9	16	γ	123
5	8	4	10	17	δ	124
6	9	5	11	18	ΔΗα	125
7	3330	6	12	19	β	126
8	1	7	13	20	γ	127
9	2	8	14	21	δ	128
	3	9	15	22	ΔΘα	129

Antonij Contij

ANNI MVNDI.

Secū. 70.	Sec. Hebr.	Orig. Ev.	Re. Ro.	Re. Iu.	Olym.	Ab V. C.
4710	4	4589	16	23	ε	130
1	5	1	17	24	γ	131
2	6	2	18	25	δ	132
3	7	3	19	26	Ma	133
4	8	4	20	27	β	134
5	9	5	21	28	γ	135
6	3340	6	22	29	δ	136
7	1	7	23	30	MAa	137
8	2	8		31	β	138
			Tar. Pr.			
			1			
			2	32	γ	139
9	3	9	3		δ	140
4720	4	4590	4	Ioachim.		141
1	5	1	5	2	MBa	142
2	6	2	6	3	β	143
3	7	3	7	4	γ	144
4	8	4	8	5	δ	145
5	9	5	9	6	MEa	146
6	3350	6	10	7	β	147
7	1	7	11	8	γ	148
8	2	8	12	9	δ	149
9	3	9	13	10	MΔa	150
4730	4	4600	14	11	β	151
1	5	1		Ioachim.		
				Sedechi-		
				as.		
2	6	2	15	1	δ	152
3	7	3	16	2	MEa	153
4	8	4	17	3	β	154
5	9	5	18	4	γ	155
6	3360	6	19	5	δ	156
7	1	7	20	6	Ms a	157
8	2	8	21	7	β	158
9	3	9	22	8	γ	159
4740	4	4610	23	9	δ	160
1	5	1	24	10	MZa	161
2	6	2	25	11	β	162
				Captivi-		
				tas.		
3	7	3	26	1	γ	163
4	8	4	27	2	δ	164
5	9	5	28	3	MHa	165
6	3370	6	29	4	β	166
7	1	7	30	5	γ	167
8	2	8	31	6	δ	168
9	3	9	32	7	MΘa	169
4750	4	4620	33	8	ε	170
1	5	1	34	9	γ	171
2	6	2	35	10	δ	172
3	7	3	36	11	Na	173
4	8	4	37	12	β	174
			Ser. Tul-			
			lms.			
5	9	5	1	13	γ	175
6	3380	6	2	14	δ	176
7	1	7	3	15	NAa	177
8	2	8	4	16	β	178
9	3	9	5	17	γ	179
4760	4	4630	6	18	δ	180
1	5	1	7	19	NBa	181
2	6	2	8	20	β	182
3	7	3	9	21	γ	183
4	8	4	10	22	δ	184
5	9	5	11	23	NTa	185
6	3390	6	12	24	ε	186
7	1	7	13	25	γ	187
8	2	8	14	26	δ	188
9	3	9	15	27	NΔa	189
4770	4	4640	16	28	ε	190

Tarquinius Priscus quintus Romę regnat annis 37. secundum Eusebium & Solinum, vel 38. secundum Liuium & Dionysium : sed nos Eusebium hęc sequemur cum Sigonio, non ceteros cum Funcio.

Ioachim regnat apud Iudęos menses 3. Eliachim, qui & Ioachim, regnat apud Iudęos annis 11. 4. Reg. c. 23.

Anno 3. Eliachim Nabuchodonozor rex Babylonię Iudęam capit, & in ditionem suam redactis plurimis Iudęorum, cum etiam partem vaforum templi inuasisset, tributario Eliachim facto, victor ad suos redit.

In Babylonia geruntur, quę de Daniele & tribus pueris narrantur apud Danielem. Euseb.

Filius superioris Ioachim. In principio Ezechielis alius est Ioachim ab isto Ioachim.

Ioachim qui & Iechonias, apud Iudęos regnat menses tres. Hic annus per diuersos impletur. hunc Ioachim rex Babylonię secundò veniens in Iudęam, captum secum pertrahit.

Sedechias apud Iudęos regnat annis 11. id Hierusalem. 4. Reg. c. 24. & 25. Massilia condita.

Medorum Atyagēs regnat annis 38.

Finis quarta ætatis à David vsq; ad transmigratiōem Babylonię. Incipit quinta ætas a transmigratiōe Babylonię vsq; ad Christum.

QVINTA ÆTAS

Captiuitas Hebręorum & exterminium templi annis 70. vsq; ad secundum annum Darij.

Nabuchodonozor rex Chaldęorum Hierosolymis captis templum incendit, quod ab initio ædificationis suę permanserat annis 442. Clemens ait captiuitatem hanc contigisse 47. Olymp. Clemens in 1. Stromata.

Solis eclipsis seu defectio, quam futuram Thales longè ante prædixerat.

Mortuo Nabuchodonosor rege Babylonię susceptum imperium Euilmerodach, cui successit frater eius Balthasar, cui Daniel eam scripturam quę in pariete apparuerat, interpretatus est, significantem imperium Chaldęorum in Medos & Perlas transferendum.

Seruius Tullus ancilla, sed nobilis captiua, filius, sextus Rom. rex, regnat annis 34. secundum Eusebium & Calliod. aut 44. secundum Liuium & Dionys. quę tamē diuersitas in annis Tarquinij Superbi sequentis regis conciliatur. nam ei 35. an. dant Euseb. & Calliod. cum Liuius & Dionys. duntaxat 25.

Daniel.

ANNI MVNDI.

Daniel. 7.
Secunda orbis monarchia Cyri Persarum.
 Cyrus, Medorum destruxit imperium, subuerso Astyage rege Medorum. Idem Cyrus Iudæorum captiuitate laxata, quinquaginta ferme hominum milia regredi fecit in Iudæam, qui constructo altari, templi fundamenta iecerunt. Sed cum à vicinis gentibus edificatio impediretur, imperfectum opus vsq; ad Darium permansit, solo tantum altario consistente.

Ea quæ de Cræso apud Herodotum narrantur quomodo tentaret oracula, his fuere temporibus.
 Hoc tempore Iesus filius Iosedech & Zorobabel filius Salathiel clarent, qui & principes fuerunt eorum qui regressi sunt in Iudæam. Eusebius.
 Theognis poeta clarus habetur.

Tarquinius Superbus, septimus Rom. regnat annis 25. secundum Eusebium & Cassiodorum, vel 35. secundum Liuium & Dionysium, vt supra scriptum est. nos Eusebium sequimur.
 Hoc anno 50. captiuitatis, quidam complent septuagesimum annum captiuitatis, alius nempe eius initium repetentes à 3. anno Eliachim, vsque ad presentem annum qui erat Cyri Persarum regis 20. Sunt qui eandem à 13. Iosia anno inchoent, & in 1. Cyri anno terminent: quo templum ædificari permittit laxata captiuitate. sed neutram sententiam sequitur Euseb. Functius sequitur vltimam sententiam, nos Eusebium.

Tomyris regina Massagetarum Cyrum interficit, cui successit Cambyfes, quem aiunt secundum Nabuchodonosor vocari, sub quo Iudith Historia conscribitur.

Pythagoras physicus philosophus claret.
 Anno 69. captiuitatis Iudaicæ Darius Cambyfi regi Persarum succedit.
 Hic est septuagesimus annus captiuitatis Iudaicæ, & secundus Darij Persarum regis: quo anno captiuitas finita est, & templum inaurari coeptum, consumaturque opus anno quarto. hoc testatur Zacharias propheta, DOMINE omnipotens, quousq; non misereberis, &c. hic septuagesimus annus est, &c. Ab hõc tempore sacra scriptura incipit computare tempora per annos externorum principum, monarcharum scilicet Cyri, Artaxerxis, Darij, & sequentium. vnde & nos similiter eosdem principes deinceps adscribemus, & eorũ imperia & tempora.

Secũ. 70.	Sec. Hebr.	Orig. En.	Re. Ro.	Re. Lu.	Olym.	Ab V. G.	Dar.
1	5	1	17	29	γ	191	
2	6	2	18	30	δ	192	
3	7	3	19	31	NE α	193	
4	8	4	20	32	β	194	
5	9	5	21	33	γ	195	
6	3400	6	22	34	δ	196	
7	1	7	23	35	NE α	197	
8	2	8	24	36	ε	198	
9	3	9	25	37	γ	199	
4780	4	4650	26	38	δ	200	
1	5	1	27	39	NZ α	201	
2	6	2	28	40	ε	202	
3	7	3	29	41	γ	203	
4	8	4	30	42	δ	204	
5	9	5	31	43	NH α	205	
6	3410	6	32	44	ε	206	
7	1	7	33	45	γ	207	
8	2	8	34	46	δ	208	
			<i>Tarquinius superbus.</i>				
9	3	9	1	47	NO α	209	
4790	4	4660	2	48	ε	210	
1	5	1	3	49	γ	211	
2	6	2	4	50	δ	212	
3	7	3	5	51	NE α	213	
4	8	4	6	52	ε	214	
5	9	5	7	53	γ	215	
6	3420	6	8	54	δ	216	
7	1	7	9	55	NE α	217	
8	2	8	10	56	β	218	
9	3	9	11	57	γ	219	
4800	4	4670	12	58	δ	220	
1	5	1	13	59	NE α	221	
2	6	2	14	60	ε	222	
3	7	3	15	61	γ	223	
4	8	4	16	62	δ	224	
5	9	5	17	63	NE α	225	
6	3430	6	18	64	ε	226	
7	1	7	19	65	γ	227	
8	2	8	20	66	δ	228	
9	3	9	21	67	NE α	229	
4810	4	4680	22	68	β	230	
1	5	1	23	69	γ	231	1
2	6	2	24	70	δ	232	2
3	7	3	25		NE α	233	3
4	8	4	26		β	234	4
5	9	5	27		γ	235	5
6	3440	6	28		δ	236	6
7	1	7	29		NE α	237	7
8	2	8	30		ε	238	8
9	3	9	31		γ	239	9
4820	4	4690	32		δ	240	10
1	5	1	33		NE α	241	11
2	6	2	34		ε	242	12
3	7	3	35		γ	243	13